

Werken aan maatschappelijke waardering

Toen melkgeitenhoudster Jeannette van de Ven werd gevraagd om te solliciteren op de functie van portefeuillehouder Gezonde Dieren bij LTO stuurde ze niet meteen een sollicitatiebrief. "Zo'n functie doe je niet zomaar even, het is een grote verantwoordelijkheid." Maar LTO was op zoek naar een echte verbinder en daar herkende ze zich wel in.

Jeannette van de Ven (51) staat elke morgen om zes uur in de stal. "Dat houdt me nederig en nuchter. Ik weet niet of ik het nodig heb, maar het voelt wel goed", zegt ze lachend. Dan, serieuzer: "Het werken met dieren zet me met beide benen op de grond." Jeannette runt in het Brabantse Oirschot, samen met haar man Jan, een melkveehouderij met 1.650 melkgeiten.

Waarom ben je portefeuillehouder Gezonde Dieren bij LTO geworden?

"LTO was op zoek naar een echte verbinder en die zagen ze in mij. Ik ben iemand die partijen bij elkaar brengt en altijd probeert het gemeenschappelijke er bovenuit te tillen." Jeannette heeft daarnaast veel bestuurlijke ervaring: ze heeft er bijna twee termijnen op zitten als landelijk voorzitter van de LTO-vakgroep Melkgeitenhouderij en is sinds november 2015 bestuurslid bij de ZLTO. "Maar ik ga stoppen met de vakgroep. Na acht jaar mag iemand anders het stokje van me overnemen."

Hoe heb je je voorbereid op je nieuwe functie?

"Ik wilde eerst graag een dagje meelopen op bedrijven uit verschillende sectoren. Ik ben opgegroeid op een melkveehouderij en mijn zwager is koeienboer, dus daar weet ik al wel wat van af. En van geiten natuurlijk ook." Ze koos daarom eerst voor een bezoek aan een pluimveehouder en een varkenshouder. Ze zei tegen de boeren: 'Zet me maar aan het werk, dan leer ik het meest.' "Ik dacht eigenlijk altijd dat ik niet veel met kippen had, maar ik vond het tot mijn verbazing heel erg leuk. En wat me altijd raakt is de ondernemer zelf. Die passie en gedrevenheid, dat vind ik mooi."

Denk je dat je als melkgeitenhouder voldoende weet over wat er speelt in de andere sectoren?

Als portefeuillehouder moet je niet alles zelf willen weten, vindt Jeannette. "Je moet vooral je netwerk organiseren en zorgen voor goede partijen bij wie je dingen kunt toetsen." Dat netwerk kan wat haar betreft niet breed genoeg zijn. "Je hebt altijd mensen nodig die op inhoud kunnen meekijken, maar je hebt ook de gewone boer nodig die zegt dat 'ie het drie keer niks vindt."

Hoe ga je het partijprogramma Gezonde Dieren invullen?

“Er wordt in de keten al heel veel georganiseerd. Daar ga ik niet tussen zitten. Wat de vakgroepen autonoom kunnen doen moeten ze gewoon blijven doen.” Jeannette ziet zichzelf dan ook meer als een verbindingsofficier. “Ik zoek niet alleen verbinding tussen de sectoren, ook tussen de sector en de maatschappij.” Er zijn thema’s waarover de verschillende sectoren veel van elkaar kunnen leren. Jeannette vindt het dan ook haar taak om dat te faciliteren. “Als ik bijvoorbeeld zie dat de konijnenhouderij iets met antibioticareductie wil, dan ben ik degene die kan zeggen: ik zie overeenkomsten in de kalverhouderij, ga daar eens kijken.” Bij sector-overschrijdende problemen, bijvoorbeeld als een van de sectoren wordt getroffen door een dierziekte, is het een van haar taken om te zorgen voor afstemming tussen de betrokken sectoren.

“Ik ben altijd op zoek naar de gemeenschappelijke factor”

Wat zijn voor jou belangrijke dossiers over rundvee?

“Het meest voor de hand liggend is natuurlijk het dossier IBR/BVD, maar dat blijft bij Toon van Hoof. Als voorzitter van de Stuurgroep IBR/BVD zit hij al met alle relevante partijen om tafel. Ik wil me wel gaan verdiepen in dit thema. Voor mijn eigen beeldvorming, maar ook zodat ik op de achtergrond eventueel kan helpen.”

“Voor mij staat met stip op één het dossier over de relatie mens-dier.” Dit gaat volgens Jeannette niet alleen over dieren-

welzijn, maar vooral over het imago van de dierhouderij bij de maatschappij en de risico’s op zoönosen. “Het vertrouwen in de dierhouderij als een gezonde, veilige sector neemt af. Dat moet anders en daar wil ik veel energie in gaan steken. En dan niet alleen reactief onderzoek doen op meldingen uit het veld, maar meer aan de voorkant gaan zitten. We moeten dieren weerbaarder proberen te maken via fokkerij, voeding, huisvesting en management. Dan heb je minder kans op dierziektes op bedrijfsniveau. En daardoor minder kans op ziektes bij de mens. Dáár moeten we naartoe.”

Welke rol zie je hierin voor GD?

“GD is een goede sparringpartner, vooral vanuit de monitoring. GD kan de signalen uit het veld onderbouwen, dat is heel prettig. Ik word weleens gebeld door boeren die zeggen: dit is echt een probleem Jeannette, daar moet je iets aan doen. Ik moet dan altijd de afweging maken of het alleen een probleem is voor die boer, of dat het groter is. GD kan dan aangeven of ze zo’n probleem in de praktijk inderdaad vaker terugzien. Of juist dat ze het signaal wel vaker horen, maar het niet terugzien bij de secties. Dat is heel waardevol.”

Wanneer kijk je, na de termijn van drie jaar, tevreden terug op deze functie?

“Portefeuillezaken zijn vaak lastig meetbaar, maar als ik eraan heb kunnen bijdragen dat de veehouderij in zijn algemeenheid maatschappelijk meer wordt gewaardeerd, maar ook economisch meer rendeert, dan ben ik wel tevreden. En als er geen dierziektecrisis is geweest, maar daar kan ik natuurlijk op zich niets aan sturen. Op het moment dat er een dierziektecrisis is moet je gewoon branden blussen. Maar ik vind het juist zo leuk om ervoor te zorgen dat er geen brand komt. Dus veel meer in de preventie gaan zitten. Daar ga ik me de komende tijd voor inzetten.”